

De casa estant

Construccions com ara De casa estant es veu el Tibidabo i Ho vam sentir d'alli estant. formen part del llenguatge més recomanable: popular, viu, genuí i correcte. No existeix, en la nostra afirmació, cap prevenció contra les solucions paral·leles, i potser avui més usuals, Des de casa es veu el Tibidabo i Ho vam sentir des d'alli, que tenen el mateix significat i que són igualment correctes.

Però no creiem desencertat de dir que l'expressió de tal lloc estant és d'aquelles que enriqueixen i ennobleixen el llenguatge, sense que ningú pugui objectar, d'altra banda, que és artificiosa, rebuscada o encarcarada.

Cal anar amb compte, però, amb aquesta equivalència de significat entre des de tal lloc i de tal lloc estant, perquè es limita estrictament a casos com els que hem exemplificat. La preposició composta des de té un ús molt més general, i fins i tot introduint designacions de lloc és aplicable en casos en què no ho fóra de (tal lloc) estant. Segons el Fabra, veure, sentir, etc., una cosa de tal lloc estant, significa «veure-la, sentir-la; etc., estant ell en tal lloc». Per tant, no hauriem de dir mai que «Vam anar a Montserrat de Martorell estant», perquè incorreríem en un contrasentit: diríem, de fet, que vam anar a Montserrat sense moure'ns de Martorell. Aquí cal recórrer a la preposició des de: Vam anar a Montserrat des de Martorell. De tal lloc estant es poden veure, sentir, i dir i fer moltes coses, però no anar-nos-en, perquè aleshores ja deixariem d'estar-hi.